

U SPOMEN

Dr. don Petar Zdravko Blajić

U Splitu je 14. rujna 1996. u svom stanu, u neposrednoj blizini crkvice sv. Duha, okrutno umoren (davljenjem) svećenik, muzikolog, skladatelj, dirigent, profesor i pisac dr. don Petar Zdravko **Blajić**, sužupnik i zborovođa sustolničke crkve sv. Petra, dugogodišnji i vrlo plodni suradnik *Sv. Cecilije* i *Instituta za crkvenu glazbu u Zagrebu*. Istraga o njegovu ubojstvu još nije završena, pa se ne zna ni tko ga je ubio (je li bilo više ubojica ili samo jedan) ni zašto.

Njegova je smrt duboko potresla grad Split (i ne samo Split), sve one koji su ga poznavali, s njim prijateljevali i (ili) surađivali. Koliko je don Zdravko (kako su ga općenito svi nazivali) bio obljubljen i cijenjen pokazalo je i ono veliko mnoštvo vjernika i onih koji to nisu, svećenika, redovnika i redovnica na pogrebnim svečanostima u Solinu 20. rujna, koje su predvodili splitsko-makarski nadbiskup i netropolita mons. Ante **Jurić** i pomoćni splitski biskup dr. Marin **Barišić**, te dupkom ispunjene crkve i dvorane na komemoracijama priređenim u povodu toga tragičnog događaja.

Pok. don Petar Zdravko rođen je u Solinu 14. studenoga 1940. kao treće od trinaestero djece Ivana **Blajića** i Marijane rođ. **Gizdić**. Osnovnu školu završio je u rodnom mjestu, prvi razred sjemenišne klasične gimnazije u Splitu, a ostale u Zagrebu, gdje je i diplomirao na Teološkom fakultetu (diplomski rad: *Glazba kod starih Židova prema Svetom pismu*). Glazbu je studirao na Papinskom institutu za crkvenu glazbu u Rimu (magistrirao *canto gregoriano* /magistarski rad: *Ivan Merz e il movimento ceciliano in Croazia* i *musica sacra*, te doktorirao muzikologiju /disertacija: *Giulio Bajamonti musicista*). Na Gregorijani u Rimu pohađao je predavanja iz likovnih umjetnosti, a u Passau i Radolfzzelu na Goethe institutu njemački jezik.

Kao svećenik (i profesor) službovao je na raznim mjestima i obavljao različite službe. Bio je župnik u Makru i Kotišini, koralni vikar u Makarskoj, prvi župnik u Pločama, generalni prefekt u splitskom Nadbiskupskom sjemeništu i nastavnik u sjemenišnoj gimnaziji (glazba, likovne umjetnosti, talijanski jezik) i na splitskoj Teologiji (liturgijska glazba). Predavao je vjeronauk u splitskoj srednjoj školi za redovnice, a bio je vjeroučitelj srednjoškolaca i studenata u Splitu, te predstojnik Instituta za teološku kulturu laika. Tijekom Domovinskog rata djelovao je i kao vojnički kapelan, te je obišao mnoga bojišta.

Kao glazbenik bio je svestran. Glazbom se bavio još od pučkoškolskih dana (u Solinu je pjevao u dječjem zboru). U sjemeništu je u dačkom orkestru svirao violinu, a u tamburaškom orkestru brač I. Za vrijeme studija na Teologiji u Zagrebu vodio je zavodsko pjevanje, a poslije smrti don Albe Vidakovića (1964.) dvije je godine bio regens chori zagrebačke stolne crkve. Dirigirao je raznim zborovima u neretvanskoj dolini, Solinu, Kaštel Gomilici, Kaštel Lukšiću, Klisu i Splitu. U Rimu je bio voditelj liturgijske glazbe u hrvatskoj crkvi sv. Jeronima. Od 1979. dvanaest je godina vodio *Splitski vokalni oktet* (koji je prvenstveno izvodio gregorijanske napjeve) s kojima je održao brojne koncerte u domovini i inozemstvu (Italija, Njemačka), te snimio gramofonsku ploču *Magnificat*.

Dr. don Petar Zdravko Blajić

Skladao je čitav niz skladbi za orgulje, glasovir, dječje, muške i mješovite zborove, vokalne i instrumentalne soliste i razne komorne sastave, harmonizirao hrvatske koralne i obrađivao narodne napjeve. Neke su njegove skladbe snimljene na kasetama i gramofonskim pločama, a neke arhivirane u fonoteci Radio Vatikana.

Puno je radio na promicanju hrvatskoga glazbenog stvaralaštva (sakralnog i profanog, umjetničkog i narodnog), a osobito je zaslužan za 'rehabilitaciju' godine 1944. mučki ubijenog hrvatskog skladatelja, franjevca o. dr. Bernardina **Sokola**. Don Zdravkovom zaslugom fra Bernardinove skladbe postale su sastavnim dijelom zbornika raznih hrvatskih (svjetovnih) glazbenika i ansambala, a nesumnjivo je da njemu treba pripisati i poticaj za proslavu 50. obljetnice Sokolove smrti, znanstveni skup u rodnom mu Kaštel Sućurcu i ove godine objavljeni zbornik radova s tog skupa u izdanju Matice hrvatske u Kaštelima.

Nemoguće je na ovom mjestu navoditi sve don Zdravkove glazbeničke (i druge) djelatnosti, suradnju s velikim ansamblima, zborovima, solistima, klapama, pučkim pjevačima itd., nabrajati koncerte koje je organizirao, njegova sudjelovanja kao glazbenog predvoditelja na velikim hrvatskim liturgijskim slavljinama od Solina (1976.) do Marije Bistrice (1984.) itd., itd. Međutim, ne bi se smjelo zavoraviti da je, među inim, šest godina bio suradnik i spiker Radio Vatikana, te povremeni suradnik na RAI-u, izvješćujući o hrvatskim kulturno-umjetničkim zbivanjima.

Don Petar Zdravko Blajić objavio je i šest knjiga članaka, studija, raspri, kritika, zapisa i različitih sastava: *Riječ je o glazbi* (Solin, 1992.), *Svjedočenje protiv zaborava* (Solin, 1992.), *Sve ima svoje vrijeme* (Split, 1992.), *Ponukan rekoh* (Split, 1993.), *Riječ u odjecima riječi* (Kaštela, 1995.) i *Naprijed s glazbom* (Klis, 1996.). U tim je knjigama sabran veći dio njegova opusa pisanih radova, ali ne i cjelokupni, koji sigurno iznosi oko 500 bibliografskih jedinica, ako ne i više. Jer, nije pisao samo o glazbi, nego i o književnosti, kazalištu, filozofiji, teologiji itd. Neposredno prije smrti iz tiska mu je izašla i doktorska disertacija *Giulio Bajamonti musicista* (Rijeka, 1996.), a u priručniku za bogoslovna učilišta *Crkvena glazba* (Zagreb, 1988.) objavljena su mu i dva veća rada o gregorijanskom koralu: *Gregorijanski koral* (str. 7-36) i *Povijest gregorijanskog koralu* (str. 135-160).

Primjeran u obavljanju svojih (mnogobrojnih) svećeničkih i profesorskih dužnosti, neumoran u skladateljskom, dirigentskom i književničkom radu, zauzetan u ostvarivanju što bogatijega i uspješnijega splitskoga (i ne samo splitskoga) glazbenog i uopće kulturnog života, don Zdravko uspijevao je biti vrlo djelatna član-radnik Matice hrvatske u Splitu u kojoj je, uz sudjelovanje na njezinim brojnim manifestacijama i stalnu suradnju u časopisu *Hrvatska obzorja*, bio i članom Nadzornog odbora (od 1992. do 1995.) i Časnog suda (od 1995. do smrti), a bio je i član Predsjedništva splitskog Društva prijatelja kulturne baštine, te suradnik raznih drugih kulturnih ustanova i društava.

Cjelokupnim svojim radom, kao svećenik i profesor, glazbenik i pisac, te općenito kao kulturni radnik, ostavio je iza sebe vrlo plodno i raznoliko djelo, neizbrisiv trag njegove svestrane i plodonosne djelatnosti. Njegov prerani odlazak od nas predstavlja velik gubitak i za Crkvu u Hrvata i za cjelokupnu hrvatsku kulturu, osobito za naš glazbeni život, posebno pak onaj crkveni, koji je don Zdravku bio i ostao 'prva i posljednja ljubav'.

Ivan BOŠKOVIĆ

ZLATNA HARFA '97

U Zagrebu je ovih dana održana redovita godišnja sjednica Komisije za apostolat i evangelizaciju VFZ-a. Temeljni razlozi okupljanja Komisije bili su katehetsko-pastoralni projekti u školskoj 1996/97. godini i posebice poznata glazbeno-liturgijska inicijativa *Zlatna harfa*. Vodeći računa o sveopćem duhovnom ozračju i posvećenoj zauzetosti Crkve oko pripreme vjernika na treće tisućljeće, Komisija je ovogodišnju okvirnu temu *Zlatne harfe* uobličila pod radnim naslovom *Krist je naša radost*.

Komisija je, nakon savjetovanja s pokrajinskim promicateljima *Zlatne harfe* također predložila, a *Institut za crkvenu glazbu* prihvatio, sljedeći obvezni glazbeno-liturgijski program.

A) MISNO SLAVLJE

Ulazna:	<i>Danas Isus</i> (Br. 239)
Gospodine:	<i>Kyrie XVI</i> (Br. 62)
Slava:	<i>Slava</i> (Note potražiti kod pokrajinskog promicatelja <i>Zlatne harfe</i>)
Pripjevni psalam:	<i>U tebe se, Gospodine, uzdam</i> (Sv. Cecilija 2/93)
Aleluja:	<i>Aleluja</i> (Br. 757)
Vjeronanje:	<i>Vjerujem u Boga svog</i> (Br. 299)
Darovna:	<i>Raslo je žito</i> (Iz <i>Slavimo Boga</i> , Frankfurt-Zagreb, 1993. br. 686)
Svet:	<i>Sanctus XVIII</i> (Br. 68)
Jaganjče:	<i>Agnus Dei XVIII</i> (Br. 72)
Pričest:	<i>Dođite živom vrelu</i> (Br. 153) <i>Krist nas je sobom hranio</i> (Br. 259) <i>O da bude radost</i> (Br. 260)
Otpusna:	<i>Majko Boga velikoga</i> (Br. 585)

B) POKAZNI DIO SUSRETA

Početak:	<i>Tiho, tiše ...</i> (Br. 840)
Kraj susreta:	<i>Salve Regina</i>

Većina pjesama uzeta je iz hrvatske liturgijske pjesmarice *Pjevajte Gospodu pjesmu novu*. Broj u zagradi redni je broj naslovljene popijevke u spomenutoj pjesmarici. Za sve ostale pjesme, koje nisu iz spomenute pjesmarice, u zagradi je naveden korišteni izvor ili osoba na koju se zainteresirani mogu obratiti. Iskreno se nadamo da će harfa, u ovome poratnom ozračju, ponovno zabrujati diljem Lijepe naše u svoj svojoj nepatvorenoj glazbeno-liturgijskoj ljepoti i stvaralačkom zanosu.

Za Komisiju: *Fra Mićo PINJUH*, predsjednik